

M. J. Moo.

LC
80
4°

L C 80.4°

STIPENDIARIAS LACRUMAS

SUPER

Festinato omnibusq; terris Lippiacis luctuosissimo

&

Serenissimæ ac Gloriosissimæ Principis & Dominae, + 19. II. 1700

Dn. JOANNÆ ELISABETHÆ

Natæ PRINCIPIS Nassö - Dillenburgo - Schauenburgicæ &c.

Illustrissimi ac Celsissimi Comitis & Domini,

Domini FRIDERICI ADOLPHI,

REGENTIS COMITIS & Nobilioris Domini in Lippia &c.

CONJUGIS Desideratissimæ,

juxta &

Illustrissimæ ac Celsissimæ Dominae,

DOMINÆ AMALIÆ, + 11. 3. 1700

Natæ Burg-Graviæ ac Comitis de DOHNA, &c.

Divi SIMONIS HENRICI, Regentis Comitis

ac Nobilioris Domini in Lippia, relictæ VIDUÆ piissimæ,

insuper ac

Illustrissimi ac Celsissimi Domini,

DOMINI CASIMIRI

Comitis ac Nobilioris Domini in Lippia

+ 12. 2. 1700

OBITU

Qui ISTI XII. ante Calendas in Detmoldienfi, ILLI V. Idus in Varenholtzenfi,
Huic IV. Idus Martii Anni Currentis in Braakenfi Aula, adeoque intra viginti fere die-
rum decursum tristissimo casu, cui similem patria vix vidit unquam, in Christo placide
ac sancte obtigit,

INTER LUCTUS PUBLICOS

*Observantissimæ Pietatis contestandæ gratia, haud sine insigniori cordolio
in GYMNASII LEMGOVIENSIS Auditorio Supremo*

Ejusdem Lectissimi AUDITORES JUVENES XV. ad DIEM MERCURII, quierit
XXXI. Martii A. O. R. clö Ioc. ab hora XII. pomeridiana lugentes fundent,

ad quas

Condolente affectu & benevolo animo excipiendas

Illustrissimi Comites, Aularum Lippiacarum Consilarii & Proceres, Urbis
Consules, Doctores, Pastores, Senatores, quin omnes in - & extra mœnia nostra Lite-
rati & bonis literis faventes, quique BEATISSIMOS MANES TRIUM HORUM de Provinciis Lip-
piacis meritissimorum undique PARENTUM piè venerantur

impense invitantur & rogantur

a

M. ANDREA DIETERICO SCHRADERO.

Cymnasia Rectore.

LEMGOVIÆ, Literis HENRICI WILHELMI MEYERI.

Non ego, si tantum lacrumarum funderem, quantum aquarum fluvius noster, *Bega*, voluit, exhaurire ingentem Lippia^a dolorem valerem, quem tria summa summorum Patriæ Parentum funera illi sub novo vere attulerunt, ut non immerito gemensterra nostra cum illo querulo exclamet: *Ver ex anno nostro sublatum est!* Nunquam sanè abire memoria Lippiacis poterit præsentis funesti veris imago, qua Patriæ tria simul fulcra acerbissimo fato erepta sunt. Nunc, eheu! quod triennio nondum elapso ex Optimi Patriæ Patris, Divi SIMONIS HENRICI, illustrissimi quondam ac Regentis Comitum ac nobilioris Domini in Lippia &c. funere gravissimum Lippia vulnus accepit, postquam nondum planè confanuit, recrudescit iterum, ac novo involvit dolore regionem nostram, utpote cui tria nova, tanto acerbiora, quanto celeriora, vulnera uno mense inflicta sunt. Nempè, habent hoc humanæ vitæ calamitates pleræque, ut raro solæ, sæpius magno numero ac quodam veluti cum impetu nos percellant ac faucient; ne securi malorum atque à metu alieni lætiora semper respiciamus. Quod si enim unquam, vel maxime ex subitis tristissimisque hisce casibus vitæ hujus inconstantia & fragilitas æstimari potest, & quod fatum nec personam, nec tempus respiciat, sed omnibus promiscue, ut destinatum est à Numine, lethalem ictum inferat, quodque dira mors nullam legem servet: utpote cui maturum est, quicquid est natum. Sic nos mortis imperium exercet, in omnes gradus hominum pari jure grassantis! Amentes itaque sunt, quibus in vita nihil jucundius vita, quippe qui, dum longiusculam sibi vitam, simul ac longius periculum longioremque calamitatem exoptant; At sapientiores, qui sese vitæ commodatos, non donatos conscii, mortis festinationem minus incusant, utpote molestiarum vitæ hujus per tæsi, omnem diem sibi ultimum esse gestiunt. Quantus verò Lippiacis luctus, & quibuscunque justa Republicæ æstimatio est, triplici hoc casu per hosce dies incussus sit, vix animo, nedum verborum his angustiis complectemur: Dum ultimæ necessitatis, quæ mortales manet, vis nobilissimas Heroinarum virtutibusque supra sexum suum ornatissimas, primum die XVIII. Februar. Serenissimam JOANNAM ELISABETHAM: natam Principem Nassoviæ, ac Illustrissimi Regentis Comitum FRIDERICI ADOLPHI, Comitum & Domini nostri clementissimi, Conjugem longe carissimam, in medio florentissimi ævicursu, dein die XI. Martii illustrissimam VIDUAM COMITEM AMALIAM, & post die XII. Martii statim Illustrissimum Heroem CASIMIRUM, Comitem ac Nobiliorem Dominum in Lippia, præter spem ac expectationem omnium prostravit. Ita semper inexpectata dulcissimorum Patriæ Parentum mors novi acerbissimique mororis occasionem, proh dolor! concitat & lacrymas excutit omnibus: qui non dubiâ mente fideque didicimus, quod illustrissimas Aulas Lippiacas semel percutere cepit fatum, nondum eheu! desinere illas ferire. Deus quidem T. O. M. prohibeat sinistrum omen, ac dispellat clementissimè impendentes adhuc nubes, quæ

quæ gravem tristitiam Patriæ satis videntur minitari; Hoc tamen certum est, dispendium, quod præmemorata Principis ac Comitum acerbissima funera hisce ditionibus attulerunt, tam grande tam irreparabile esse, ut ne deflere quidem satis dignè quisquam possit, multò minus oratione describere. Unde etiam est, quod subditi, quantam in demortuis jacturam fecerint pernoscentes, nunc sint mæsto vultu omnes; multumque Serenissimæ JOANNÆ ELISABETHÆ, Celsissimæ AMALIÆ & Illustrissimi CASIMIRI desiderio ingemiscant, dum prævident: Reipublicæ periisse gloriam apud externos, imò tria publicæ salutis fulcra esse prostrata. Nec immerito. Patriæ enim Parentibus naturæ concedentibus, quid nisi tristes metuendi sunt casus? Columnis subsidentibus, quid nisi ruina domus expectanda? Annon summorum Regentium funera existunt magnarum calamitatum prænuncia? Et, si vel nihil mali portenderent tristissimi hi obitus; Sattamen calamitatis foret, privari tantis tam subito solatiis, tantisque Patriæ luminibus & ornamentis, quæ nobis omnibus sua præsentia, suâ beneficentia, sua prudentia ac clementia inusitatum gaudium afferebant. Et profectò, non vulgaris hæc, quam passi, jactura existit: nam amissimus Patriæ Patrem ac binas Matres; Amissimus tres Patriæ Parentes, qui nos singulari amore fovebant, virtute suâ recreabant: Amissimus Orbis Lippiaci delicias: Amissimus summa Nassovica & Lippiacæ gentis ornamenta: Amissimus perfectissima raræ virtutis ac clementiæ exempla: quin & pauperes in ILLIS amiserunt sua subsidia, viduæ sua solatia, personæ miseræ sua refugia. Summo jure igitur, meritoque deploramus tanta decora, tanta solatia nobis erepta. Ut adeo adamantina & vel filice duriora oporteat esse pectora illorum Lippiacorum, qui morte *Principis & Comitum* nunc non confunduntur, præsertim, cum tristissima hæcce factorum series intra viginti dierum spatium, rarissimo & inaudito casu, Lippiam nostram concusserit. Mihi sane sollicito per isthunc, exemplo carentem & nulli ævo cognitum, casum difflexerunt sensus, qui neque in hunc diem, accedente aliqua corporis imbecillitate, omnino sunt erepti. Veniam sic dabit, ò BEATISSIMÆ ANIMÆ, quando merita VESTRA per lineamenta, eaque breviora, non per solida diduco argumenta: Malui siquidem facundiæ discrimen incurrere, quam debitæ pietatis & observantiæ neglectæ. Dum autem in tanto virtutum heroicarum splendore, in tanta rerum gestarum multitudine, summa saltem ac quædam solummodo rerum fastigia persequor; reliqua nihilo fecius magnis ingeniis in Aularum sacraria admissis memoranda, aut vobis L. O. O. H. tacita mentis admiratione veneranda, l. Declamatoribus nostris uberius decantanda relinquā: maxime, cum non Programmatis, sed prolixi commentarii hic conatus sit futurus. Et quidni tanto casu confunderer, cum hisce in terris omnia densissimis mæstitiæ involuta offendo tenebris? Sicuti Sole occidente nil nisi tenebræ ac horror exsurgunt: Ita terras & Aulas Lippiacas, quas Solis ad instar Princeps & tanquam Planetæ Comites insignibus suis virtutibus serenaverant, nunc spissæ subito tenebræ occupant. Nonne, si Pastor percutitur, mox oves dissipantur? Nonne si caput feritur, mox languent membra? Nemo vero non hinc perspicit veritatem effati sapientissimi Atheniensium Legislatoris, Solonis, pronunciantis: *Publicorum malorum hanc esse rationem, ut ad singulos ædesque singulorum pertingant.* Jam quoque nos omnes, prò dolor! experimur, non esse vanam Veterum querelam, hoc versu expressam:

Optima quæque ferè manibus rapiuntur avaris.

Decet autem Christianos communis sortis & mortis insultus Christiano ferre animo, & cum finis confirmati spe gloriosæ resurrectionis ad vitam meliorem & beatitudinem perpetuam, pie demortuos cum gemitu quidem, sed non cum fremitu dolere; quin potius gratissimâ recordatione mentis robur & bene merita defunctorum deprædicando, nos ad illorum virtutes componere. Quod si *Cornelia, Gracchorum mater*, laudabili sanè consuetudine conceptum de filiorum morte dolorem, virtutum, quibus inter cives alios excelluerant, commemoratione lenire solebat; tunc decet nos Lippiacos sequi hoc institutum,

tum, & virtutum, quarum TRES PATRIÆ PARENTES erant thesaurus, laude nos ipsos, fato ejus jam conturbatos, consolari. Enim verò à Musis parentandum est Principibus non nudis suspiriis ac questibus, habitu vincto, ut plebs solet, quæ in suorum funeribus inconsolabili ploratu non tam lugere obitum, quam imitari videtur; sed potius immortalibus elogiis parentandi munus mortuis exsolvendum. Hinc quoque factum arbitramur, ut publicè olim inter Gentiles dilaudarentur, qui rebus præclarissimè gestis, pro Patria, pro libertate, pro aris & focis fortiter depugnassent & occubuissent: quò sic & alii ad gloriam virtutisque studium incitari possent commodius, & feliciter inflammar. Quod ipsum tantum abest, ut à Christianis unquam improbari potuerit, ut potius illud facer Codex approbet, & æquitas postulet: Cum sic naturæ comparatum sit, ut rectè facta sponte gloria sequatur. Ecquis etiam non pium justumque esse proclamet, si celebratissimorum hominum, Patriæ Parentum præcipuè meritissimorum, laudes virtutesque eximie nominis æterni decus gestent à viventibus, & ad seram usque posteritatem transmittantur? Nam Dei oportet nos dona in illis pernoscere, dignis piisque præconiis eadem mactare, juxta & gratitudinem nostram erga illos testificari, quò & alii ad consimiles virtutes, fortius accendantur & exsuscitentur. Proinde has ipsas ob causas mori, ad VITÆ CURRICULA & ad ea nunc progrediemur, quæ memorari alioquin ex more in scriptis Invitationibus solent, ita tamen ut ne dicendorum copia scriptionis hujus limites migret. Ecquis enim incomparabiles Principis ac Comitum nostrorum virtutes digna laude coronare valeret omnes, ut ut omnia laudem encomia cumularer? Quod igitur primum BEATISSIMÆ NOSTRÆ PRINCIPIS VITAM attinet: Lucem aspexit Serenissima Princeps JOANNA ELISABETHA in arce *Schauenburgensi*, Ditionis Nassovicæ, A.O.R. MDC LXIII. die V. Septembris, PATRE Serenissimo Principe ADOLPHO, Principe Nassoviæ, Comite Cattimeliboci, Vianæ, Dietzæ, Limburgi, Bronckhorsti & Holtzappelii, Dynastâ Beilsteinii & Schauenburgi; MATRE Serenissimâ ELISABETHA CHARLOTTA, Illustrissimi Herois PETRI, Comitis Holtzappelii, alias *Generalis Melander* dicti, filia Illustrissima, quæ inter alias eximias divitias Celsissimo suo Marito attulit Dynastiam & arcem Schauenburgicam. Possem hic in Familiæ splendorem multis excurrere, Majorum Beatissimæ Principis antiqua decora multis dilaudare, ac prolixam utriusque lateris neçtere seriem; Sed cum per se sit notissimum, in stemmate Nassoviano summa esse omnia: Et ne videar à solis gloriosis majoribus Gloriosissimæ Principi nostræ laudem quærere, utpote quam propria virtus pridem laudatissimam fecit. In ILLA siquidem erant exoptatissimæ corporis animique dotes, ac generosissima mentis indoles: quæ naturæ dona ut indies in nostra increbescerent, provida Serenissimorum Parentum cura & virtutum gloria efficiebant. Et cum Nostra A. MDCC LXXVI. die XIX. Decembr. Dilectissimo orbata esset Parente, Celsissima Mater prosperis successibus ad pietatem virtutesque, delicatiori sexui & Principi convenientes, ILLAM egregie adeò formavit, ut nemo non JOANNAM ELISABETHAM salutaret fulgentissimum Serenissimæ Domus Nassovicæ decus, & lucidissimum omnium virtutum speculum. Enim verò pietatis, castitatis, temperantiæ, prudentiæ, magnificentiæ, clementiæ, aliarumque virtutum gratiâ ornatissima erat NOSTRA; ut nunc taceam cognitionem historiæ, linguæ Gallicæ & optimarum muliebrium artium juxta & elegantissimorum morum ac exercitiorum cultum, quo omnes in sui admirationem rapiebat. Unde quoque non sine singulari Dei providentiâ factum fuit, ut Serenissima JOHANNA ELISABETHA summis hisce suis dotibus ac virtutibus innotuerit Illustrissimo & Celsissimo Domino FRIDERICO ADOLPHO, Comiti & nobiliori Domino in Lippiâ, supremo Domino Vianæ & Ameydæ, Hæreditario Burg-Gravio Ultrajecti, Domino in Nordelos, Clüttingen, Haften, Herweinen Helau & Niefeldt, Domino & Comiti Regenti nostro clementissimo, qui & HANC consentiente Serenissima Ejus Matre, A. MDCC XCII. die XVI. Junii Schauenburgi

ma-

thalami foedere sibi junxit, cum quo etiam in suavissimâ conjugii fortunati ac
 fecundi consuetudine, sine offensa, etiam minima, complevit annos circiter
 octo: *Mater* ipsamet sexies facta, *duas* Filias nempe *Amaliam*, die XI. No-
 vembris Anni cōlōcxv. Cœli sub auras prōdeuntem, sed XXII. Decembris
 Anni M DC XCVI. inexorabilibus fatis ereptam; *Charlottam Amaliam*,
 die VII. Septembr. Anni M DC XCVII. Vitam ingressam, sed in primo ætatis
 limine die XIV. Jun. M DC XCIX. fato suo functam; & *quatuor* generosis-
 simos Filios Comites peperit, scilicet Dn. SIMONEM HENRICUM ADOLPHUM, die
 XXV. Jan. M DC XCIV; Dn. CAROLUM FRIDERICUM, die I. Jan. M DC XCV;
 Dn. LEOPOLDUM HERMANNUM ANTHONIUM, die VIII. Aug. M DC XCVIII. &
 Dn. FRIDERICUM AUGUSTUM, die V. Nov. M DC XCIX. enatos, quorum quidē
 mollior adhuc ætas maternam curam maximopere desiderat, sed præclara
 Illorum indoles nihil non spei & oblectamenti in gravissimo hoc luctu cunctis
 iterum promittit, dum in FILIIS hisce suis optima PRINCEPS adhuc vivit, agit,
 triumphat: Utpote qui Celsissimorum Parentum indolem, virtutem atque
 animos cum vita pariter hausert. Quicquid Patria perdidit, in his habet:
 In his Gloriosissimæ Matris laudes expectamus, imò poslidemus: Quibus in-
 spei nostræ præfidiis fausta omnia & læta calidissimis votis apprecamur. Me-
 rita cæteroquin in Lippiam PRINCIPIS NOSTRÆ, ejusque summa virtutum in
 his terris edita documenta posteritas vix capiet. Solent alias cum ex nativo
 solo transferuntur aliorum plantæ non raro degenerare; nihil hujus metuen-
 dum fuit in JOANNA ELISABETHA: quippe quæ apud nos dedit, velut in
 theatro splendido, virtutes sibi familiares, omnium subditorum oculis spe-
 ctandas, candidam pietatem, clementiam, beneficentiam, justitiam ac de omni-
 bus bene merendi studium. Remotis enim seculi irritamentis, quibus in exi-
 tiales scopulos flectunt Magnates, illiciuntque sæpe numero aulicæ Sirenes, ad
 precum, sacrarum cantionum, piorum librorum & Scripturæ Sacræ quotidiana
 exercitia nunquam non ferebatur, ac ita, virtutum cardinem, pietatem au-
 læ suæ & foris sine ullo quæsito colore diligenter nunquam non exercuit:
 Ruenti in pejus seculo fortiter se opposuit: Præterea nihil illi probabatur, nisi
 quod justum, pium, honestum esset, vel ad futura Lippiæ incrementa pertine-
 ret: in illius sapientiâ, moderatione & innumeris clementiæ officiis hæc pro-
 vincia præfens sibi ac firmisimum adminiculum nunquam non invenerunt:
 Subditi, miseri, pauperes nunquam tristes à vultu ejus recesserunt: patebat
 largam manus pauperum necessitatibus, & officiosa omnibus voluntas: Quis
 unquam auxilium ejus imploravit, & justis in desideriis repulsam tulit? Quis
 casum ei suum conquestus, & reiectus est? Qualis præterea Principis vita
 fuerit, pluribus hic nihil attinet exponi; cum & notior & probatior illa sit
 omnibus bonis, quam ut commemoratione ullâ indigeat: nam vix quem-
 quam latere existimamus, quod timorem & amorem erga Deum devote, di-
 lectionem erga proximum prolixè ostenderit, verbum Domini & pia scripta
 studiose legerit, audiverit, meditata sit. Mores ejus si spectemus, mitis sem-
 per, comis, frugalis, exfors ambitionis, procul omni fastu supercilioque fuit
 Princeps: Nunquam imperiosa nimis in subditos exstitit, sed sic rexit Gynæ-
 ceum suum, ut vix agere intelligeres Principem. Cæterum, vitam verâ pœni-
 tentia transiegit omnem. Jam denique ad suprema vitæ PRINCIPIS venien-
 dum. Nempe, cum V. Novembr. Anni præterlapsi, læto partu scitum Infan-
 tem potioris sexus enixa esset, ex illo tempore, incerta salutis, in puerperio
 morboque cubuit: adversus triste in valetudinis malum quidem modis me-
 diisque variis se emunivit, sed nequicquam omnia. Licet enim quandoque
 meliuscule habere visisset; attamen ingravescente totius corporis imbecilli-
 tate, & parum valentibus contra vim morbi, pretiosis licet, acin se generosis-
 simis medicamentis, natura plus, quam ad sensum putabatur, detrita, imò pro
 dolor! superata fuit; Interim fortiter ac tolerantiam animo morbi molem
 corporisque dolores sustinuit. Cæterò totam se permisit Dei beneplacito,
 quem vitæ mortisque arbitrum firmâ fide credebat, & per quam sæpe de tur-
 bido mortalium statu & vitæ hujus miseriis ærumnisque conquesta, alterius

tranquillioris juxta & beatioris vitæ possessionem seriò anhelavit & esse cum Christo suo cupiit. Cogor hic prætergredi per multa pietatis, minimè fucosæ, ac raræ patientiæ specimina variarumque virtutum exercitia, quæ in decretorio lecto Princeps Nostra edidit, quæ profecto, si altius repetere dolor pateretur, admirationem juxta & mœstitiâ nostram adauctarent, in quibus etiam debite denarrandis nullum exitum invenirem. Etenim è JOANNA ELISABETHA illæ virtutes, quæ Principem commendant resplenduerunt omnes. Sicuti vero Princeps nostra vixit gloriose, ac semper mortis conscia, ita quoque die XCV. à decubitu, & IIX. Februarii st. v. horâ XI. vespertinâ, in vera & constante Dei invocatione, inter ardentissimas preces sanctissimè defecit, posteaquam XXXVI. annos, VII. Menses, III. dies vivendo transmisisset. Tam cito spes Lippia concidit! & quod summis suis virtutibus seculum & has terras summè ornaverât, ornamentum momento sublatum est! Cui PRINCIPIS INCOMPARABILI elogia debent annalium scriptores, non nos, qui iusta funebria cum gemitu exsequimur.

Jam vero susceptæ parentationis ratio poscit, ut & vitæ rationem Illustrissimæ AMALIÆ breviter attingamus; ut ut fatendum nobis sit, nullius vel disertissimi hominis tantam esse ingenii vim, orisque facundiam, ut ex meritis omnia, vel saltim pleraque, in illa laude ornare valeat. Hujus vitæ ingressum cohonestarunt summi ac integri natales, siquidem Parens illius exstitit Illustrissimus & Excellentissimus Dominus Dn. CHRISTIANUS ALBERTUS, Burg-Græfius & Comes de Dobna, Baro in Stockenfels & Fischbach, Dynastes in Schlobitzen, Cornwieden, Schlodien, Borckersdorff & Henselen, Potentissimi Electoris Brandenburgici, FRIDERICI WILHELMI MAGNI, intimus Status & in Regimini Neo-Marchico & Halberstadenfi Consiliarius, imò plena potestate gaudens Electoralis Vicarius Principatus Halberstadenfis, Ejusdem Exercitus Pedestris Generalis Legatus, Legionis Pedestris juxta & Equestris Dux, Gubernator Cöstrini & adjacentium foratitorum, ac Supremus Tribunus Gröningensis, Heros sane mea laude major; Matrem nostra habuit Illustrissimam SOPHIAM THEODORAM, natam Comitum Hollando-Brederodensem, Matronam maximis animi dotibus auctam. Possem hic longam utriusque laterisnectere seriem, nisi Beatissima Comes Nostra maluisset semper magis propriâ virtute, quam celsissimâ suâ nativitate gloriari ac gente sua, quæ alias ob natalium splendorem rerumque gestarum gloriam Illustrissimis Europæ Familiis æqui parari potest omnibus. Ex Illustrissimis autem hisce Parentibus Anno ciro 10c XLV. die II. Februarii nata est AMALIA, quæ cum in Hollandia, in Aula Paterna, in omni pietate, virtute, morumque cultu felicissimè adolevisset, omnes summos, pariter & infimos ac medioximos in paternis juxta & peregrinis ditionibus in sui admirationem & amorem induxit. Sicuti etiam propter admirandam corporis faciem, quæ splendissimorum, cum humanitatis, tum suavitatis gravitatisque radiorum fulgebat mixturâ, exoptatissimas ingenii dotes & morum elegantiam mirifice placere cœpit Serenissimæ Auriaco-Nassoviensi Principi, LUISÆ HENRIETTÆ, Potentissimi Electoris Brandenburgici, FRIDERICI WILHELMI MAGNI, Gloriosissimæ memoriæ Conjugi, utpote cui sanguine jungebatur, adeò ut Nostra in Aulam Brandenburgensem semel recepta, vix desideriiis Parentum hinc repeti vicissim potuerit; donec singulari Dei directione AMALIAM, cum ILLA omnium virtutum vel esset imago, vel compendium, imò humanæ perfectionis speculum referret, in thori consortium expeteret, & ex consensu Celsissimorum Parentum impetraret Illustrissimus Dominus SIMON HENRICUS, Comes & Nobilior Dominus in Lippia, tum temporis iter faciens, qui etiam festivitatem nuptialem in Aula Electorali, tum Cliviæ degente, die XV. Septembr. A. M DC LXVI. præsentibus Electore Brandenburgico, Principe Auriaco-Nassoviensi, aliisque Principibus, Comitibus Virisque Illustribus celebravit. Ob intervenientem verò Domini Soceri, Illustrissimi HERMANNI ADOLPHI, Regentis Comitum in Lippia, mortem, cum Illustrissimo Marito, ad quem jure Sanguinis Regimentum terrarum Lippiacarum

rum pervenerat, post gaudia Nuptialia statim Dethmoldiam sese contulit, ibique omnium procerum applausu excepta est. Nec etiam patriam concepta de AMALIA spes unquam fefellit, quoniam Nostra præclara felicioris imperii documenta dabat quotidie. Enim vero illas virtutes, quæ regentem Comitum expoliunt, ut sunt pietas, fortitudo, prudentia, iustitia, beneficentia, solertia, magnificentia, clementia, & si quæ aliæ, in se AMALIA expresit omnes, id quod innumera virtutum harum ab illa per omne Regiminis desideratissimi tempus, ad triginta unum pene annos se extendentis, edita evincunt specimina, quæ in Beatissimâ & æternæ Memoriam hanc Heroinam nunquam non noscentur æterna, quæque Regiminis, iustitiæ ac Aulae Antistites semper suspicient. Pietas in illa erat sincera, qua Deum ardentius venerabatur, quanto sapientius innumera ejus bona ac divinam opem in multis discriminibus animo secum repeteret. Sacrarum concionum frequentissimâ auditione sic obletabat animum, ut domi suæ digereret percepta, verteretque in succum, tota exercitiis legendi verbum Dei & sacros autores, orandi, psallendi vacaret, insuper & ad tam pia opera suos revocaret LIBEROS, numero plures. Mater siquidem IPSA decies sexies facta, uberrimam suam prolem, tanquam certissima divinæ gratiæ pignora, deperibat; nec immerito: cum nemo bonorum subscribere queat perversæ illorum sententiæ, qui multorum librorum proventum in Illustrissimarum personarum conjugio averfantur, verentes, ne isthac liberorum multitudine ditiones onerentur; at vero Christiano homini, juxta spiritus sancti iudicium, fatendum est, fecundum matrimonium non in postrema felicitatis mortalium parte ponendum, sed in maximis divinisque bonis numerandum esse. Partu autem AMALIA enixa fuit Illustrissimos FILIOS NOVEM: videlicet die 2 Septembr. 1667. Dn. FRIDERICUM ADOLPHUM, Regentem jam Comitem ac Dominum nostrum clementissimum; 13 Septembr. 1668. Dn. FERDINANDUM CHRISTIANUM, modo Exercitus Equestris Serenissimi Ducis Cellensis Generalem Ductorem: 24. Januarii 1671. Dn. Henricum Ernestum, Potentissimi Electoris Brandenburgici quondam Ducis Legionarii Legatum, qui in Hungaria Ann. 1691. gloriosam finiit vitam; 5. Januarii 1676. Dn. Wilhelmum Simonem [An. 1681. d. 21. Januarii rursus his terris ereptum] 28 Julii 1677. Dn. Dietericum Augustum; [24 Octobr. dicti anni fato functum]; 3 April. 1679. Dn. CHRISTOPHORUM LUDOVICUM, h. t. Electoralem Brandenburgicum Centurionem; 20 Sept. 1680. Dn. DIETERICUM ÆMILIUM, itidem Brandenburgicorum Peditum Tribunum; 23 Mart. 1682. Dn. SIMONEM CAROLUM; 9 Novemb. 1686. Dn. Wilhelmum Philippum Carolum Dietericum [16 Maji 1687. letho ereptum] & 23 Junii 1688. Dn. AUGUSTUM WOLFARDUM; Juxta & FILIAS SEPTEM Illustrissimas, scilicet Henriettam Sophiam, die 23 natam, & 25 Octob. anni 1669. iterum denatam; 29 Junii 1672. Joannam Sophiam (8 Octobr. 1675. mortuam); Albertinam, die 24 Augusti vitali aurâ gaudentem, & 29 Decembris 1673. eadem carentem; 14 Octob. 1674. Dn. CHARLOTTAM ALBERTINAM, modo Abbatissam illustris Cœnobii Cappellensis; 8 Septemb. 1683. Dn. SOPHIAM FLORENTINAM, & 13 Martii 1686. Fredam Henriettam, illo ipso die natali anno sequente morte ablatam. Octo vero Horum suorum Liberorum funesta funera placidâ mente piissima Heroïna tulit: sicuti etiam obitum Celsissimi ac Desideratissimi Dn. CONJUGIS, Divi SIMONIS HENRICI, 2. Maji 1697. mortalis vitæ carcere egressi, multo lætuosissimum solidâ vicit pietate, quemadmodum quoque ILLIUS mens invicta patienter quævis toleravit viduitatis & orbitatis mala. Nulla vero cura tantopere afficiebatur Beatissima Comes, quam ut singula in tramite justitiæ sine impedimento fierent: omnia quoque in Regimine Dn. Mariti æstimatione seriâ perpendebat, nihil magis in votis habens, quam ut Reipublicæ salus facta tecta conservaretur. In suo Gynæceo tuebatur omnem sanctimoniam & castimoniam: nulla ibi levitas aut petulantia cernebatur, nulla obscœna vel turpia audiebantur: exulabat hinc luxus omnis & insolentia; sed omnia ad sanctitatem & honestatem erant ordinata, adeo, ut non erra-

ravero, si dixerō, quod ejus Aula fuerit virtutum omnium schola, in qua *Sanctissima Comes* inculpatæ suæ vitæ exemplo piisque suis monitis omnes Matronas & Aulicos Christianam perfectionem docuerit. O quoties ibidem reflexis genibus divinam Majestatem interpellavit! quoties mirati sumus in *Illa* egregiam ad res gerendas alacritatem, & in bono publico vigilantiam! Nemoque potuit tantam in ista celsitudine modestiam, tantam in isthoc fastigio humilitatem, tantamque Christianæ perfectionis diligentiam satis admirari. Erat enim in *Nostra* animi pietas nullis fucata coloribus: Illi non placebant mundi deliciae, non æstimabat splendorem vestium: Superbiæ & ambitionis æstum non modo non persensit ne tulit, sed quoque detestata est eas semper. Et uti sæpissime conceptum ex vitæ erratis dolorem profusis testabatur lacrymis: ita cultum amoremque suum erga Deum devotè; & dilectionem erga proximum prolixè ostendebat. Quoties enim secretis subsidiis recreavit pauperum egestatem? quoties templorum, viduarum, ægrorum aliorumque necessitati subvenit? quoties conquerentibus subditis opem aliquam subministrare allaboravit? Solebat siquidem, cum valeret, cuilibet bono faciles ad se aditus permittere, comiter infimos etiam homines excipere, benigne supplicantibus respondere, ita ut nemo unquam AMALIAM allocutus fuerit, qui non contentus ab *Illa* recesserit. Adeo anhelabat de omnibus bonis, & maxime de suis subditis & Republica benemereri. Tulit etiam *pietissima Heroïna Nostra* majus, quam speraverat, pietatis pretium ex benignissima Dei manu. Dum *illi* jure sanguinis evenerunt effertissima laudissimarum ditiorum in Belgio hæreditates, nempe *supremum Dominium Vianæ ac Ameyde, Burg-Graviatus Ultrajectinus, Dominatus Nordelos, Clüttingen, Hafften, Herwoeinen, Helau & Niefeld*. Cæterum Divinæ voluntati in omnibus obsequabatur, quocunque præpotentis Dei voluntas vergere videbatur, eò animum confestim inclinabat, & in afflictionibus corporis cuncta Divinæ directioni curæque committebat, ita ut etiam, cum prolixo abhinc tempore male sano laboraret corpore, æquabilem ad omnes valetudinis casus animum ostenderet. Sive prospera *illi* sive adversa annuntiarentur, tamen difficile erat aut lætitiā in illius vultu, aut tristitiā deprehendere: Etiam cum *Hydropisis* vires paulatim ingravescerent, ac, graviter decumbens, moneretur de periculo mortis; nihil tamen vultum mutata, nihilque de solita mentis tranquillitate remisit; quin potius Dei providentiæ cuncta remittens, mortem intrepido animo exspectavit, exoptavit: imo pridie mortis illustrissimis Dn. Filiis, Aulæ Matronis Virginibusque miræ mentis constantiā valedixit. Et ita *die undecimo Martii, hora septima matutina, Varnholtzæ*, in Viduitatis sede, in firma in Christum fiducia, *sua tempora* cum omnium dolore *complevit*. De qua *incomparabili Heroïna* optima fide asseverare possumus: quod quicquid nomen clementis Regentis Optimæque Comitissæ complectitur, non parce, sed cumulatissime propitium Cælum illi contulerit; omnesque Christianæ ac Heroicæ virtutis numeros AMALIA impleverit. O infaustos itaque dies, quæ nobis tanta sustulerunt commoda! Sed, sicut vivit post funera virtus: sic vivet quoque *Nostra* in Lippiacorum memoria; imò vivit in præclare à se factis: Vivit in egregia, quam reliquit, utriusque sexus sobole: Vivit imprimis in Illustrissimis Dn. Filiis, magna cura sumtuque à se educatis, quorum Natus Maximus Regimini Lippiaco per triennium jam tum laudatissime præfuit. Hos Liberos uti virtutis suæ reliquit hæredes, ita & eos cum posteris inter morituræ famæ suæ non potest non perpetuos exspectare vindices.

Sed restat, ut nunc paucissimis tristi calamo percurramus illustrissimi Dn. CASIMIRI, Comitissæ & Nobilioris Domini in Lippia, summa ortus, personæ, morum factorumque fastigia. Hic mundi hujus lucem primum inveneri cœpit *Braake*, die XXII Julii A. O. R. MDCCXXVII. PATREM habuit illustrissimum Dn. OTTONEM, Comitem & nobiliorem Dominum in Lippia, Cujus raræ virtutes, & cura plus quam paterna in educandis illustrissimis suis liberis & rebus Aulæ suæ promovendis meas laudes excedunt. Matrem natus est MARGARETAM, natam Comitum Dillenburgo-Nassoviæ, Matro-
nam

nam perquam devotam, prudentem, aliisque virtutibus ornatissimam. Tempore exclusi splendidissimas Genealogias Lineæ Paternæ juxta & Maternæ nunc silentii peplo involvimus, maxime, cum extra controversiæ aleam sit positum, in tota Germania nullam familiam Domo Lippiacâ Illustriorem existere, five antiquitatem spectes, five rerum gestarum gloriam perpendas, five pietatem virtutisque florem consideres, five magnitudinem Heroarumque numerum requiras. Inclyti Majores siquidem utriusque Lateris Illustrissimi CASIMIRI jam *plus quam mille per annos* haud interrupta serie in historiis celebrantur, adeo si omnes Heroes & Heroinas, quas Celsissima Domus Lippiaca dedit, enumerare instituerem, nox citius diem adimeret, quam partem illarum, saltem minimam, leviter attingere valerem. Non possum tamen non ex observantissima devotione erga inclytam Domum Lippiacam, quin in *Linea Masculina* COMITIS NOSTRI parumper progrediar. Nempe *Avus* Beatissimi CASIMIRI fuit SIMON SEXTUS, cognomento Senior dictus, Regens Comes & Nobilior Dominus in Lippia & Ritberga, duorum Augustissimorum Imperatorum Camerarius, Consiliarius Aulicus Imperii, & Westphalici Circuli Director, Heros quo non præclarius alter, qui non immerito æternum non Lippiæ tantum, sed etiam totius Germaniæ audit decus, qui etiam variis, amplis piisque legatis suam erga Deum pietatem, insignemque suam erga Ecclesias & Scholas declaravit munificentiam. Hic SIMON SEXTUS cum suo tempore unica propago unicumque fulcrum & præsidium Domus Lippiacæ existeret: sic per TRES Illustriss. suos FILIOS illas TRES COMITUM LIPPIACORUM LINEAS feliciter fundavit; nempe per PRIMOGENITUM SIMONEM, cognomento *septimum*, REGENTEM LINEAM DETHMOLDIENSEM; per *secundo genitum* prælaudatum OTTONEM LINEAM BRAAKENSEM; & per *natu minimum* PHILIPPUM, BUCKEBURGO-ALVERDISSENSEM LINEAM auspiciato erexit. *Proavus* fuit BERNHARDUS, ejus nominis OCTAVUS, qui, cum aliis Protestantibus Imperii Statibus confœderatis, veram *Evangelii* doctrinam felicissimò successu in ditioribus suis propagavit, & adversus omnem hostium imperum strenue defendit: cujus *Bernhardi* IIX. Illustrissima *Soror* MAGDALENA nupsit Serenissimo Land-Gravio Hassiæ GEORGIO I. *Darmstadtino*, cujus celsissimæ Pronepotes sunt Augustissima Imperatrix ELEONORA MARIA THERESIA, REGINA moderna *Hispaniæ*, defuncta *Portugalliæ* & *Ducissa Parmæ*. Hinc etiam patet, Celsissimis Comitibus Lippiacis sanguine junctos esse Reges diversos Europæ, inprimis *Regem Romanorum* JOSEPHUM, *Sveciæ* ac *Daniæ* Reges, ut & *Electores Saxoniæ*, *Duces Gothanos*, & *Brunsvico-Luneburgenses*: Etenim *Simonis* IV. Comititis in Lippia uxor fuit *Margaretha*, Ducis *Brunovicensis* in Grubenhagen filia. Et cum, præter alias permultas Celsissimorum Principum & Comitum stirpes, in Genealogiis Lippiacis Serenissima Domus *Nassica* subinde recensetur: Id propter Dn. CASIMIRUS sanguine cognatus fuit moderno Regi *Britanniæ*, WILHELMO Nassico-Auriaco, Electoribus *Brandeburgensi*, *Palatino* & *Brunsvicensi*, Land-Gravio Hassiæ &c. Communis quoque ac inveterata sententia est, per vetustum Genus Lippiacum descendere ex *Arminio*, Cheruscorum Duce, & *Witekindo Magno*, Veterum Saxonum Duce vel si mavis Rege. Videatur *Schema Genealogicum Regulorum, Comitum & Nobilium Dominorum de Lippia, ex Arminio Cheruscorum Duce, & Witekindo Magno Saxonum Rege descendantium*. Quas tamen vetustiores Genealogias transmittimus, atque aliis Cl. Viris excutiendas relinquimus: ne videamur à solis Gloriosis Majoribus Comiti CASIMIRO laudem quærere, utpote quem propria virtus satis illustrem fecit. Quia vero Christianum non generatio sed regeneratio; ita virum bonum non facit prima nativitas, sed altera, hoc est recta & pia educatio: hinc parentes Ejus è vestigio in tenera ætate ipsi ad pietatem & virtutes duces fuerunt, & in Aula sua Eum diligenter in religione, bonis moribus, literis & artibus, informari curarunt. Deinde, cum annum ageret decimum septimum, missus fuit *Bremam*, ubi Gymnastica studia urgebantur; mox vero è Domini Parentis voluntate se *Herbornæ* ac studiis altioribus dedit: dein *Marburgum* & *Leidam* adiit, ut doctrinæ ac morum elegantia eo rectius imbueretur, & ne illi deesset decens Matheseos, Equestrium

exercitiorum & Juris Publici pariter & Civilis institutio. Nec etiam parentum spes unquam eventu cassa fuit, quoniam noster in illis locis & Academiis sibi omnia illa studio ardenti comparavit, quæ mentem excelsam excolere valent. Ducebatur quoque insigni amore NOSTER erga nobilem *musicam*, ad exemplum Davidis piorumque Heroum. Quemadmodum didicit non solum *voces* cantu flectere, sed & *Clavichordio, Cithara, Pandura, Psalterio, tibiis ac fistulis, tympano, tuba, buccina, lituo, organo*, quin & *Chely* egregie ac expedite canere; Sicuti etiam subinde aliquid temporis musicis istiusmodi exercitiis Heros Noster tribuit. Id quod tantum abest, ut Ei dandum sit vitio, ut potius magna in laudis parte ponendum: Indicabat etiam hoc studium Musicæ in nostro ingenium mite, placidum, mansuetum & proclive ad humanitatem ac misericordiam. Sexennio in Academiis transacto, An. MDCL. suscepit *peregrinationes* non tantum *per totam Germaniam*, sed & *Galliam, Sabaudiam, Mediolanum, Venetias & Italiam*, & mature didicit, quod in perfecta ætate sibi usui esset; studebat imprimis in aula Regis Galliarum & Papæ Romani alienam prudentiam suæ partem facere. Et quoniam ingenium CASIMIRI esset mite, illiusque conversatio suavis: hinc factum est, ut Noster ubivis locorum cujuscunque conditionis homines in sui amorem facile raperet, ita ut quilibet suavissimo illius frui expeteret consortio. Ob mortem autem Illustriss. Dn. Parentis, ex itinere per novem annos continuato, An. 1659. redux, cum biennio post piissima quoque ejus mater Anno scilicet 1661. mundo valedixisset, & Noster annum ætatis XXXVI. traheret, pertæsus vitæ cælibis, An. 1663. mense Junio in thori consortium duxit illustrissimam ANNAM AMALIAM, illustrissimi Domini ERNESTI, Comitis in Sayn, Witgenstein & Homburg, filiam. Viraginem omni virtutum genere insignem, cum qua etiam XXII. annos suavissime & conjunctissime vixit, susceptis ex ea septem Illustrissimis Liberis, quatuor Filiis & tribus Filiabus; sed duos filios, *Ottomem & Ernestum*, & unam filiam, *Ernestinam*, in tenera ætate Deo per beatam mortem reddidit; Primogenitum autem, Illustrissimum Dn. RUDOLPHUM, die 10 Maji 1664. genitum, primum vidit Chiliarchum, dein matrimonio sibi An. 1691. d. 4 Nov. jungentem Illustrissimam Dn. DOROTHEAM ELISABETHAM, natam Comitem Waldeccensem, (quæ 9 Nov. 1692. parturivit illustrissimam AMALIAM CHARLOTTAM:) & denique ditionis suæ optime satagentem; alterum Filium, illustrissimum Dn. FERDINANDUM, 5 Januar. 1668. vitam ingressum, similiter Legionis Ducem sub Serenissimo Hassiæ Landgravio conspexit; Illustrissima verò Filia HEDWIG SOPHIA, 20 Febr. 1669. procreata, nuptum collocata fuit, Ann. 1685. mense Novembris, Illustrissimo Dn. Ludovico Francisco, Comiti in Sayn & Witgenstein, Lineæ Perleburgensis, ex qua etiam quatuor spectavit Nepotes; Illustrissima autem filia CHRISTIANA MARIA, 29 Sept. 1673. prognata, nupsit Illustriss. Dn. Friderico Mauritio, Comiti Bentheimii, Tecklenburgi &c. Quod *administrationem politicam*, per quadraginta fere annos exercitam, Hujus Comitis attinet, conspectæ in illa sunt insignes virtutes, videlicet sapientia, justitia, clementia & comitas. Tota dies siquidem docet quod in tota sua ditione omnibusque præfecturis Dn. CASIMIRUS diligenter providerit, ut administraretur in illis jus & justitia: omnes quoque fateri coguntur, quod NOSTER usitatis & ordinariis redditibus contentus fuerit, novis exactionibus neminem expilaverit, nec in exigendis mulctis modum exceßerit, sed ad clementiam & benignitatem fuerit propensissimus. Succedit nunc *vita privata*, in qua fulserunt certe virtutes egregiæ, sobrietas scilicet, humilitas, frugalitas, mansuetudo & patientia. Omnem superbiam semper detestatus fuit: omnem iracundiam coercuit: injurias non ægre condonavit: frugalis ubivis exstitit, & res Aulae suæ valde auxit: subditis nec fuit oneri, nec ditionem suam ullo ære alieno reliquit oneratam. Quam beneficus fuerit, loquuntur tot pauperes, quin & viri literati & fideles Ministri. In perferendis rebus adversis mentem invictam demonstravit. Enim vero & *trium Liberorum funera*, imo & acerbum desideratissimæ Conjugis Obitum [qui illi obtigit d. 17 Mart. An. 1685.] ut & valetudinis incommoda, & senectutis mala æquissimâ mente pertulit. Invictum quoque ILLIUS animi robur enituit ex agone mortis: nam, cum paucos ante decubitus dies venationi

ni interfuiſſet Noſter, 8. Martii languere cœpit, & hinc quanto citius *Schirâ Braakam* ſe contulit, ſed cum ſequenti die morbi vehementia fortiffimum Senem & principales ejus corporis partes graviffime affligeret, ita ut nullam iſthæc morbi & ſenectutis mala curationem reciperent, quantacunque remedia etiam adhibita fuerint à præſentibus Medicis, eò quod morbi malignitas omnes naturæ vires in tanta ſenectute ſuperaret; attamen NOSTER tres horas ante necem electo ſurgens, intrepido animo ſine murmure ac querelis ultimo hoſti, morti, obviam proceſſit, & fatum ſuum fideli animo exſpectavit. Quod deſiderium ſuum moriendi & eo ipſo luculentiffime prodidit, quod ante multos annos ſibi *lapideam arcam feralem* acquiſiverit: Hinc & liquet, quod, in alta ſenectute ſua, ad inſtans mortis iter, ac beatum ex hac vita diſceſſum, egregie ſe SENEX NOSTER præparaverit. Sicuti etiam inter Aulicorum adſtantii præces & lacrimas Dn. CASIMIRUS XII. Martii, intra VII. & IIX. *veſpertinam*, placide obdormivit, & ex hac vitâ in meliorem migravit, cum in hac mortalitate peregiſſet Annos LXXII. meſes IIX. dies X. Atque ita proſperato ſuo deceſſu BEATISSIMUS HEROS, CASIMIRUS, publicos Lippiæ noſtræ luctus mirum quantum auxit: Sicuti etiam cuncti lacrymis proſequuntur *Illius OSSA*, & vehementer dolent, quod tam pius, juſtus, mitis, clemens, benignus & humanus COMES tam inopinâ morte ſit extinctus.

LIPPIA igitur quid aliud agat, quam ut pectore ſuo concipiat nihil, niſi triſte, ſequè totam in luctum induat? Ceciderunt enim Patriæ fulcra, & quidem tria, juxta & magna: Ceciderunt tres ejus Columnæ, quarum virtutibus non minimum fulciebatur: Exſtinctæ ſunt fulgentiſſima illius ſydera, quæ illam valde illuſtrabant. Quid poterat nobis accidere acerbius? Ecquis etiam metiri valet doloris magnitudinem, quâ jam premuntur Inclyti HEROES & COMITES LIPPIACI, dum rapido fato amiſerunt PATREM, AVUM, PATRUM, MATRES, AVIAM & AMICOS chariſſimos, quæque opprimitur Celſiſſimus Dn. FRIDERICUS ADOLPHUS, dum uno velut mortis ictu expirarunt, & dulciſſima ejus CONJUX, & amantiſſima MATER? Non multum avertit, quin hic obmutescam. Quod ſi Pictorum Celeberrimo *Timanthi* laudi ducitur, quod, cum deſperaret omnino exprimere triſtiſſimum vultum affectumque paternum *Agamemnonis*, deplorantis *Iphigeniam*, filiam ſuam, quæ tum immolationi deſtinabatur, peplo, conturbatiſſimi Parentis vultui objecto, adumbraverit illum, quem nullo delineari penicillo mœrorem poſſe dijudicabat; Ecquis nos jure id propter reprehenderit, quod graviffimum vulnus, ex obitu *deſideratiſſimæ Conjugis & Matris, Regenti Dn. noſtro Comiti inſlictum*, nunc nos paucis verbis tangere, quam pandere malum: quippe qui dimidio ſui cordis & animæ privatus ac gembundus cernitur. Et ſane deprehendinus nunc veritatem veriſſimi effati Illius *Phædræ* Tragici, dicentis: *cure leves loquuntur, ingentes ſtupent.* Sicut enim Lippiæ Comitum fauſta & proſpera omnes ſubditos tangunt, ſic parum fauſta & adverſa omnes pariter involvunt. Hinc eſt, quod ante publica hæc funera nunc lugeant omnes: Nunclugent Tres Aulæ, vel imprimis viduæ & orbæ, quoniam occidit nitor illarum ſplendiſſimus: Lugent Lippiæ Proceres, quia non videbunt amplius Principem & Comites de ſalute Reipublicæ ſalutaria conſilia agitantes: Lugent Eccleſiæ, quia non cernent illos ſpectabili ſuâ præſentia amplius templa exornantes, ſuaque authoritate omnibus Numinis reverentiam incutientes: Lugent ſcholæ, quia non fruuntur illis amplius ſibi de ſtudioꝝ incrementis emolumentisque proſpicientibus & bonas literas promoventibus. Mœrens ſane *Gymnaſium* noſtrum, ſicuti Tres hos PATRIÆ PARENTES nunquam non viventes ſuſpectavit; ita poſt illorum exceſſum, tantum Heroem Patronum, tantasque Heroinas Patronas, multis ſummisque virtutibus Illuſtres, acerbiffimis lacrimis, anxiiſque deſideriis deſiderare nunquam deſinet. Quemadmodum enim illis viventibus à Muſis noſtris omnis obſervantia præſtitâ fuit, eo quod bonarum literarum nunquam non agerent tutelam; ita nunc illis ſtatione mortali digreſſis, omnis honor ſupremumque lacrymarum munus ab his exhibeatur cumulariſſimè, neceſſe eſt, ne videantur ingnium in hæc terras bonasque literas meritorum, & tantarum virtutum eſſe immemores. Jaceant licet exanima corpora nunc in terra, eò quod ſum-

ta erant ē terra, claudantur licet pretiosissimis arcis, adornenturque præclaris sepulchris; attamen meritis & virtutibus Illorum nullum, nisi immortale, sepulchrum abs Musis nostris debetur, ut nempe immortalis Illorum memoria in nostris mentibus nunquam non vivat, vigeat, vireat. Enim vero, BEATISSIMÆ ANIMÆ, quæ egregiis suis virtutum actionibus immortalem gloriam dudum sunt promeritæ, nullum decentius exigere à vivis possunt munus, vel verius gratæ voluntatis officium, quam si æternæ memoriæ elogiis post mortem mactentur. Quamobrem & *Gymnasium Lemgovianum* æternam Gloriosissimæ JOANNÆ ELISABETHÆ, Pientissimæ AMALIÆ, & Inclyti CASIMIRI memoriam pio laudis præconio renovare, hisce suis olim Patronis beneficentissimis *justa parentalia* solvere, & per triste hoc memoriæ munus immortalem suum erga Beatissimos amorem, & ineffabilem propter Illorum obitum testari dolorem decrevit. Enim vero inter *Quindecim* Nostros Oratores

1. CASPARIUS HERMANNUS CRUEL, *Lemgovienfis, propter luctuosissimos Serenissimæ PRINCIPIS & COMITUM obitus, oratione latina, omnes Lippiacos, suosque Commilitiones, ad luctum & lacrymas invitabit.*
2. JOHANNES GERHARDUS MEVIUS, *Haynensis Hassus, Heroico carmine, super triplici Patriæ funere Lessum, juxta & summas Divæ PRINCIPIS virtutes decantabit.*
3. FRIDERICUS ANTONIUS SIEGFRIED, *Kirchhaynensis Hassus, Beatissimis Principi & Comitibus æternam Honoris Pyramidem germanico stylo eriget.*
4. JOHANNES DAVID BAUMBACH, *Mündâ Hannoveranus, acerbissimum Dn. Regentis Comitit totiusque Lippia luctum propter prematurum Serenissimæ Principis excessum, Illiusque incomparabiles virtutes, nec non legem mortis irrevocabilem oratione germanicâ sifter.*
5. JOHANNES HERMANNUS REINERS, *Hameliâ Brunsvicensis, orationem Funebrem Latinam in memoriam Illustrissimæ Comitit Dn. AMALIÆ, inter ceteras ingentes virtutes longè piissimæ, mœrens effundet.*
6. CHRISTOPHORUS QUEISSERUS, *Hirschfeldâ Lusatus, sub Antistitis Ecclesiæ, à toto per-Reverendo Ministerio Lippiaco ablegati, persona sympathiam Illustrissimo & Celsissimo Regenti Comiti super funere desideratissima Conjugis & Matris observantissimè testabitur, juxta & turbatum Domini nostri clementissimi mentem vernaculâ linguâ consolabitur.*
7. JOHANNES WARNERUS MEYER, *Rintheleus, sub persona Nobilis Aulici coram Inclyto Regente Comite mortem trium Patriæ Parentum, & inprimis Serenissimæ Principis Conjugis, omnium lacrymis, illorumque virtutes omnium elogiis dignas esse, latinâ oratione, protestabitur.*
8. HERMANNUS HENRICUS BRÜGGEMEYER, *Lemgovianus, nomine omnium ditionum Lippiacarum Illustrissimo Regenti Comiti luctum & lacrymas materno ore offeret.*
9. ERNESTUS DIETERICUS KESTNER, *Dethmoldiâ Lippiacus, Panegyricum latinum in memoriam Beatissimæ PRINCIPIS recitabit.*
10. CHRISTIANUS HAGENBUSCH, *Corbachio Waldeccus, Beatissimis Tribus Nostris Heroibus immortalem post fata sua deberi gloriam & memoriam stylo germanico evincet.*
11. JULIUS CHRISTIANUS RHODE, *Brunsvicensis, in obitum Illustrissimi Comitit ac Domini Dn. CASIMIRI latinam Orationem Panegyricam habebit.*
12. JOHANNES ARNOLDUS RINTELEN, *Falkenhagensis Lippiacus, Threnodiâ, metro tricolo tetraastropho Horatiano exornatâ, super tria Patriæ funera, inprimis Gloriosissimæ PRINCIPIS, nœnias dicit, omnesque Civitates & Ditiones Lippiacas tam acerbos casus deplorantes referet.*
13. PHILIPPUS HERMANNUS STIVARIUS, *Alverdisiâ Lippiacus, propter triplex hoc factum, & præsertim incomparabilis virtutis & memoriæ Principis necem, Carmine Elegiaco mœstissimam querelam ducet.*
14. SIMON HENRICH KLEINMAN, *Lemgovienfis, sermone germanico piè in Jesu defunctos Patriæ Parentes sifter Illustriss. Conjugem, Filios, Nepotes, Agnatos, Subditosque suos ex Genes. 48. v. 21. efficacissimis solatiis erigentes.*
15. JOHANNES ANTONIUS BROCKHAUSEN, *Lemgovia Guesphalus, Serenissimæ JOANNÆ ELISABETHÆ, Celsissimæ AMALIÆ, ac Illustrissimo CASIMIRO ULTIMUM VALE dicit.*

Quem debitum piūque Parentationis honorem cum TRIBUS sancte in Domino extinctis PATRIÆ PARENTIBUS proximâ D. D. diē Mercurii, statim post horam XII. quantum hujus temporis mœstitia juxta & penuria permittit, *HI* memorati, probitate ac industriâ cum primis decertantes, SUPREMÆ CLASSIS ALUMNI memoriter præstare annitentur: proinde ante laudatos MUSARUM PATRONOS ac Fautores, imo singulos, qui tanti HEROIS tantarumque HEROINARUM obitu & abitu afficiuntur, observantissimè ac obnixè obtestantur, ut piæ huic PARENTATIONI, solito frequentiori confluxu, pleneque humanitatis condolentis affectu, interesse, & salutem inclytæ DOMUS LIPPIACÆ Deo, ut fata posthæc benigniora ILLI adspiret, piis ac seriis votis nobiscum commendare dignentur. P. P. LEMGOVLÆ Festo Annunciationis Mariæ A. O. R. CIO MDCC.

